

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานและปัจจัยสำคัญในการสร้างสังคมให้เจริญขึ้น การศึกษาจะเกิดผลดีมีคุณภาพตามความมุ่งหมายที่กำหนดได้จะต้องขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการและการดำเนินการของโรงเรียน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปปฏิบัติเพื่อให้การศึกษาแก่นักเรียนโดยตรง

ในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในระดับกลาง เพื่อพัฒนาคนส่วนใหญ่ของประเทศให้มีคุณภาพอันเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนเทคโนโลยีของประเทศ จากรายงานการสัมมนาระดับชาติเรื่องหลักสูตรมัธยมศึกษา (กรมวิชาการ, 2530) มัธยมศึกษา นอกเหนือจากเป็นจุดเชื่อมระหว่างประถมศึกษา กับอุดมศึกษาแล้ว ยังเป็นจุดเชื่อมระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ และความมีอาชีพ กับไม่มีอาชีพ จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (2529) สรุปผลการพัฒนาการศึกษา และประเด็นปัญหาหลักของแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) พบว่าปัญหา และสาเหตุที่สำคัญของการศึกษาที่ยังไม่ได้คุณภาพเท่าที่ควร คือ การเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเรียนการสอนด้านความรู้วิชาการยังให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ ส่วนการเรียนการสอนด้านอาชีพมุ่งเน้นเนื้อหามากเกินไป ทำให้การฝึกปฏิบัติด้านทักษะไม่เพียงพอและการสอนด้านวิชาชีพต่าง ๆ ยังมิได้มีลักษณะครบวงจร การที่จะให้เด็กประสบผลสำเร็จตามนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ประการหนึ่งอยู่ที่การพัฒนาครูอาจารย์ให้มีประสิทธิภาพโดยการนิเทศการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการการทำงานร่วมกันของครูและบุคลากรทางการนิเทศการศึกษา เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน (สังัด อุทรานันท์, 2528) การนิเทศการศึกษายังเป็นบริการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ครูทำหน้าที่ของเราได้ดียิ่งขึ้น งานพื้นฐานการนิเทศการศึกษา

ก็คือ การปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ให้ดีที่สุด (สุพันธ์ ยันต์ทอง, 2526)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2524 มุ่งเน้นวิชาสามัญและวิชาอาชีพโดยมีแนวการจัดให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน จากการติดตามผลการใช้หลักสูตรของกรมวิชาการ (2523) พบว่าหลักสูตรด้านวิชาชีพไม่ประสบผลสำเร็จส่วนหนึ่งนั้น เนื่องจากปัญหาด้านความพร้อมของครูอาจารย์ผู้สอน ส่วนเรื่องคุณภาพของครูพบว่าไม่ได้สอนวิชาที่ตนเองได้เรียนมา ทำให้การเรียนการสอนขาดประสิทธิภาพ ซึ่งมีได้เน้นกระบวนการหาความรู้ ยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิม จากรายงานการสัมมนาระดับชาติ เรื่องหลักสูตรมัธยมศึกษา (กรมวิชาการ, 2530) ในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการแนะแนวให้แก่เด็ก การจัดการเรียนการสอนจะเน้นแต่ภาคทฤษฎีหรือเน้นเฉพาะการผลิต ทำให้เด็กขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการตลาดและการจัดการ ดังนั้น การจัดการสอนวิชาอาชีพของโรงเรียนจำเป็นต้องพิจารณาความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น จำนวนครู เครื่องมือ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอนซึ่งไม่มีความพร้อมทางด้านนี้โดยตรง และจากรายงานการวิจัยของกรมวิชาการ (2523) เกี่ยวกับการศึกษาสภาพของการจัดแผนการเรียนวิชาอาชีพ สรุปปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพของโรงเรียน มุ่งเน้นผู้สอน ขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอนวิชาอาชีพตามหลักสูตร และขาดครูที่จะสอน เพื่อที่จะแก้ปัญหาทางด้านนี้ ควรให้ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของครูอาจารย์ พร้อมทั้งเร่งรัดอบรมให้ครูอาจารย์ได้มีความรู้ความสามารถรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพได้ด้วยตนเอง

สภาพปัจจุบันของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ชัยสิทธิ์ ชัยชนะสุวรรณ (2529) ได้พบว่า ครูบรรจุใหม่ของกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีความสามารถต่ำกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนในด้านต่อไปนี้คือ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ขาดความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขาดความสามารถในการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมเข้าไปในการเรียนการสอน และขาดความสามารถในการสอนโดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง สำหรับปัญหาในการปฏิบัติงานของครูบรรจุใหม่นั้น ได้พบว่ามีปัญหาในด้านคุณลักษณะของความเป็นครู ปัญหา

การเรียนการสอน ปัญหาการขาดการสนับสนุนการเรียนการสอน และปัญหาเกี่ยวกับสัมพันธภาพกับผู้อื่น สำหรับทางด้านความรู้ความสามารถของครูกรมสามัญศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาแล้ว ได้มีการวิจัยของ นิคม ช่วยปลัด (2522) ซึ่งทำการประเมินสมรรถภาพของครูในเขตการศึกษา 3 ได้พบว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีสมรรถภาพต่ำกว่าเกณฑ์ปกติในขณะที่ครูประถมศึกษาที่มีสมรรถภาพสูงกว่าปกติ ส่วนปัญหาของครูที่สอนวิชาอาชีพ กนกรัตน์ ชาญกว้าง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า ในการใช้หลักสูตรมีปัญหาหลายประการ คือในด้านสภาพการใช้หลักสูตร ปรากฏว่า ครูยังไม่เข้าใจหลักสูตร หลักสูตรไม่เหมาะสมกับโรงเรียนบางท้องถิ่น การใช้หลักสูตรยังไม่ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ ด้านหลักสูตรและเอกสารหลักสูตรไม่เพียงพอ เนื้อหาหลักสูตรมีมาก ไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน บางส่วนยากซับซ้อน ด้านบุคลากรพบว่ามีบุคลากรไม่เพียงพอ การใช้บุคลากรไม่ตรงกับความถนัดเฉพาะด้านโดยเฉพาะทางวิชาอาชีพ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าขาดอุปกรณ์ที่ช่วยส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอน ครูยังใช้กิจกรรมการสอนแบบเดิม ด้านสื่อการเรียนการสอนพบว่า ขาดแคลนงบประมาณและด้านการประเมินผลพบว่า ครูไม่เข้าใจวิธีการประเมินผล (กนกรัตน์ ชาญกว้าง, 2524)

พงศ์พิศ ทะคง (2520) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 9 พบว่า ด้านหลักสูตรมีปัญหาเรื่องเอกสาร คู่มือครู แผนการสอน หนังสือเรียน โดยเฉพาะรายวิชาเลือกต่าง ๆ ในหลักสูตรไม่มีครบทุกรายวิชา นอกจากนี้ยังพบปัญหาด้านเนื้อหาหลักสูตรซึ่งทำให้ครูไม่เข้าใจ จุดมุ่งหมาย และสอนไม่ทัน

สุดใจ เหล่าสุนทร (2510) ยังได้วิจัยเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า เป็นการยากพอใช้ที่จะหาครูที่มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพได้ตามหลักสูตรที่วางไว้ เราอาจจะมีครูอาชีพศึกษาที่เป็นครูช่างไม้ ช่างปูน ช่างก่อสร้าง และอื่น ๆ อยู่ตามโรงเรียนต่าง ๆ มากมาย แต่เป็นครูเฉพาะรายวิชา เป็นครูที่รู้วิชานั้น ๆ อย่างช่างฝีมือ เพราะยังไม่มีการสอนครูเพื่อใช้ในการสอน เพื่อเตรียมเด็กให้มีความรู้ในวิชาอาชีพ นอกจากนี้

ยังได้กล่าวอีกว่า การที่จะให้ผู้เรียนวิชาอาชีพที่มีฝีมือดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องรู้สภาพอาชีพนั้น ๆ เป็นปัจจุบันและรู้ถึงความต้องการการเปลี่ยนแปลงวิชาอาชีพอยู่เสมอ (สุดใจ เหล่าสุนทร, 2505)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น พบว่านักเรียนที่เรียนจบแล้วไม่มีทักษะในการประกอบอาชีพและครูผู้สอนประสบปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ประกอบกับการศึกษาพบว่า ยังไม่มีการทำวิจัยในเรื่องการศึกษาความต้องการนิเทศของครูธุรกิจโดยตรง ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้หนึ่งที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการนิเทศวิชาพาณิชยกรรมเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาว่า ควรจะให้การนิเทศอย่างไรจึงจะสนองความต้องการของครูธุรกิจ เพื่อจะได้ให้การนิเทศได้ตรงตามความต้องการของครูธุรกิจและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนในวิชาพาณิชยกรรมให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการนิเทศของครูธุรกิจในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูธุรกิจในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 จำแนกตามภูมิภาค

สมมุติฐานการวิจัย

1. ครูธุรกิจที่มีวุฒิต่างกันมีความต้องการในการนิเทศแตกต่างกัน
2. ครูธุรกิจที่มีพื้นวิชาเอกต่างกัน มีความต้องการในการนิเทศแตกต่างกัน
3. ครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ทางการสอนต่างกันมีความต้องการในการนิเทศแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ครูผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนวิชาพาณิชยกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ และขนาดกลางที่เปิดสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพพาณิชยกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 จำนวน 30 โรงเรียน ครูธุรกิจ 130 คน

2. การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูธุรกิจในโรงเรียนมัธยมศึกษา

เขตการศึกษา 1 ในการศึกษาคั้งนี้ครอบคลุมเฉพาะด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านเนื้อหาวิชา
3. ด้านเทคนิคและวิธีสอน
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

3. ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 วุฒิทางการศึกษา
 - 1.2 วิชาเอก
 - 1.3 ประสบการณ์ทางการสอน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการการนิเทศของครูธุรกิจด้านต่าง ๆ

ได้แก่

- 2.1 ด้านหลักสูตร
- 2.2 ด้านเนื้อหาวิชา
- 2.3 ด้านเทคนิคและวิธีสอน
- 2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 2.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

ความต้องการการนิเทศ หมายถึง สภาพการณ์ที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างสิ่งที่ครูมีอยู่ในด้านความรู้ความเข้าใจ และการปฏิบัติในการเรียนการสอน กับสิ่งที่ป็นจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

การนิเทศ หมายถึง การให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาช่วยเหลือ การให้การอบรม สัมมนาให้แก่ครูที่สอนวิชาพาณิชยกรรมเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ในวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพพาณิชยกรรม

ครูธุรกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอน กลุ่มวิชาพาณิชยกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลางที่เปิดสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพพาณิชยกรรม และวิชาอาชีพพาณิชยกรรม ในเขตการศึกษา 1

วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับทางการศึกษาของครูธุรกิจ แบ่งเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาดำกว่าปริญญาตรี กับวุฒิปริญญาตรี

วิชาเอก หมายถึง สาขาวิชาที่ครูธุรกิจได้สำเร็จการศึกษา ได้แก่ บัญชี การขาย เลขานุการ ธุรกิจศึกษา เป็นต้น

ประสบการณ์ทางการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่ครูธุรกิจได้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยแบ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มาก คือผู้ที่ ปฏิบัติการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ส่วนผู้ที่สอนต่ำกว่า 5 ปี จะอยู่ในส่วนผู้ที่มีประสบการณ์น้อย

วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพพาณิชยกรรม หมายถึง รายวิชาอาชีพดังต่อไปนี้

- พช 111 ธุรกิจทั่วไป
- พช 112 เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภคร
- พช 121 พิมพ์ดีดไทย 1
- พช 131 บัญชี 1
- พช 132 บัญชี 2
- พช 241 การขาย

วิชาอาชีพพาณิชยกรรม หมายถึง รายวิชาอาชีพในกลุ่มวิชาพาณิชยกรรม และ ไซร์หัส พช นำหน้าวิชา ซึ่งนอกเหนือจากวิชาที่กำหนดในวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนาคุณภาพครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการให้คำแนะนำ ชี้แจง สนับสนุนแก่ครูธุรกิจ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพาณิชยกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ซึ่งเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพพาณิชยกรรม และวิชาอาชีพพาณิชยกรรมทุกโรงเรียน จำนวน 30 โรงเรียน จำนวนครูธุรกิจ 130 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสำรวจความเข้าใจสำหรับครูธุรกิจ แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบ (Check list) เกี่ยวกับสถานภาพของ ครูธุรกิจ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจความเข้าใจชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) เกี่ยวกับความเข้าใจเพื่อการจัดการเรียนการสอนของครูธุรกิจในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลาง ซึ่งเปิดสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพพาณิชยกรรมและวิชาอาชีพพาณิชยกรรม

2.2 การสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา และการนิเทศการสอน ความหมาย ขอบเขต วิธีการศึกษาความต้องการ (Need) และความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน รวมทั้งการจัดสภาพการเรียนการสอน ในสถานการณ์การจัดการศึกษาประเภทพาณิชยกรรม

ขั้นที่ 2 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อกำหนดกรอบเครื่องมือให้ครอบคลุม
กรอบความคิดเกี่ยวกับความเข้าใจ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญนี้ได้จากกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่เป็นสถาบันผลิตครูประเภทธุรกิจ
- กลุ่มที่ 2 ศึกษานิเทศก์ภาควิชาธุรกิจศึกษา กรมสามัญศึกษา
- กลุ่มที่ 3 ศึกษานิเทศก์ภาควิชาธุรกิจศึกษา เขตการศึกษา
- กลุ่มที่ 4 ครูผู้สอนธุรกิจศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อกำหนดกรอบในการวิจัย โดยขอ
คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นที่ 4 สร้างแบบสอบถามและแบบสำรวจความเข้าใจให้ครอบคลุม
กรอบความคิดในการวิจัย

ขั้นที่ 5 นำแบบสำรวจความเข้าใจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความครอบคลุมในเนื้อหา ความตรงในเนื้อหาและภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 6 นำแบบสำรวจความเข้าใจในข้อ 4 ไปทดลองใช้ (Try-out)
กับครูธุรกิจในสถานศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ไม่ได้เป็นประชากร ซึ่งได้แก่ ครูธุรกิจ
โรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนกลาง จำนวน 30 โรงเรียน

ขั้นที่ 7 หาความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (r) ของ
แบบสำรวจความเข้าใจเป็นรายข้อ ใช้เทคนิคร้อยละ 50

ขั้นที่ 8 นำข้อคำถามที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่
เหมาะสมหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธี KR-20

2.3 การส่งและรวบรวมแบบสอบถาม และแบบสำรวจความเข้าใจ

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ไปยังศึกษานิเทศ เขตการศึกษา 1
2. ขอบหนังสือจากสำนักงานศึกษานิเทศ เขตการศึกษา 1 เพื่อ
ขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลาง แล้วนำแบบ
สอบถามเพื่อการวิจัยไปให้ประชากรและขอรับด้วยตนเองเป็นบางส่วน และใช้บริการของ
ไปรษณีย์เป็นบางส่วน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลด้านสถานภาพส่วนตัว วิเคราะห์โดยคำนวณค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
2. ข้อมูลด้านความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนของครูธุรกิจ และความต้องการในการนิเทศ วิเคราะห์โดยใช้หัซมิทเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ รายวิชา และรายด้าน เพื่อหาระดับความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ รวมทั้งหาระดับความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูธุรกิจในเรื่องต่าง ๆ ของแต่ละด้าน โดยความต้องการมีความสัมพันธ์กับคะแนนความเข้าใจ และระดับความเข้าใจคือระดับคะแนนสูงความต้องการน้อย และระดับคะแนนน้อยจะมีความต้องการมาก
2. เปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับความต้องการ ซึ่งจำแนกตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1. วุฒิทางการศึกษา 2. วิชาเอก 3. ประสบการณ์ทางการสอน โดยใช้ Planned Comparison Technique

การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยจัดลำดับขั้นตอนของการนำเสนอผลงานวิจัย โดยแบ่งเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ สมมุติฐาน การวิจัย ขอบเขตการวิจัย คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประกอบด้วย ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ การศึกษา ความต้องการการนิเทศ และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่จำเป็นของครูธุรกิจ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ ประชากร เครื่องมือ การสร้าง เครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยการนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบ คำบรรยาย และแผนภูมิ

บทที่ 5 สรุปและอภิปราย

ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ